

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818205197
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3818205197.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu: Y. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX, U., t.č. ÚVTOS Dubnica nad Váhom, proti žalovanej: B. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX/X, zastúpená advokátkou, JUDr. Ivanou Magdolenovou Joríkovou, so sídlom Hrnčíríkova 1/B, Partizánske, o zaplatenie 8.000,- eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 13. decembra 2019, č.k. 6C/33/2018-95 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovaná **m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia 8.000,- eur. Žalobu odôvodnil tým, že žalovanej dal 8.000,- eur u notára v Partizánskom, ako vyrovnanie za rodinný dom. Keďže existuje kúpnopredajná zmluva, ako aj záznam u notára, on sa teraz nachádza vo väzbe, žiadal, aby tieto dokumenty zabezpečil súd. Žalovaná sa k žalobe písomne vyjadrila dňa 15.5.2019 a uviedla, že Kúpna zmluva zo dňa 15.12.2017 je neplatný právny úkon. Okresný úrad Prievidza, katastrálny odbor nevyhovel návrhu žalobcu na vklad kúpnej zmluvy. V čase podpisu kúpnej zmluvy boli strany sporu manželmi, pričom trvalo BSM. V zmysle zmluvy mal žalobca ako kupujúci nadobudnúť vlastnícke právo k veci spadajúcej do BSM, čiže v tom čase už žalobca bol vlastníkom predmetných vecí a kúpnu zmluvou predával sám sebe. K odovzdaniu peňazí na základe kúpnej zmluvy nedošlo a kúpna cena bola v zmluve čisto fiktívna. Prípadným odovzdaním peňazí z rúk jedného z manželov do rúk druhého manžela nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, keďže peňažné prostriedky z BSM by sa iba presunuli na iné miesto k rukám druhého manžela, ale stále by boli predmetom BSM oboch manželov. K podpisu zmluvy došlo pod nátlakom zo strany žalobcu, ktorý sa od žalovanej stále dožadoval takéhoto vyporiadania ich spoločného majetku. Žalovaná pod ťarchou tohto nátlaku v predvianočnom období roku 2017 podpísala kúpnu zmluvu bez toho, aby si ju prečítala, keďže žalobca jej ju predložil až na mieste podpisu bez možnosti nahliadnutia, a to iba tak, aby na poslednej strane zmluvu podpísala. Až následne po prečítaní zmluvy žalovanou, tá kontaktovala právnu zástupkyňu. Nátlak žalobcu sa vystupňoval po tom, čo Okresný úrad Prievidza, katastrálny odbor, nevyhovel návrhu žalobcu na vklad kúpnej zmluvy. Žalobca hrozil násilím a ťažkou ujmu žalovanej. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 09.01.2019 sp. zn. č. I. 1T 101/2018-299 bol vydaný na žalobcu odsudzujúci rozsudok. BSM účastníkov konania zaniklo na základe Rozsudku Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 23.4.2018 sp. zn. 16P 1/2018-43, právoplatné dňa 2.5.2018, ktorým bolo manželstvo strán sporu rozvedené.

3. Po vykonanom dokazovaní, výsluchu strán sporu a po oboznámení sa s písomnými podaniami žalobcu, Rozsudkom Okresného súdu Prievidza 16P/1/2018-43, Rozsudkom Okresného súdu Prievidza 15P/48/2018 -50, spisom Okresného úradu Prievidza, katastrálny odbor č. 7894/2017 mal súd zistený tento skutkový stav veci. Strany sporu, žalovaná ako predávajúca a žalobca ako kupujúci uzatvorili dňa 15.12.2017 kúpnu zmluvu, na základe ktorej žalovaná odpredala nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k. ú. U.: na LV č. XXXX a to rodinný dom č. XXX na parcele č. XXXX a par. č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 52m², ktorých je žalovaná výlučná vlastníčka, na LV č. XXXX par. č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 23 m², ktorých je žalovaná vlastníčka v 1 - ici, na LV č. XXXX par. č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 64 m², ktorých je žalovaná vlastníčka v 6/20- ine, na LV č. XXX par. č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 587 m², ktorých je žalovaná vlastníčka v 2/15- ine, na LV č. XXXX par. č. 3999 o výmere 39 m², ktorých je vlastníčka v 1/6- ine žalobcovi do výlučného vlastníctva za 8.000 eur, ktoré obdrží pri podpise kúpnej zmluvy. Manželstvo účastníkov konania bolo rozsudkom OS Prievidza sp. zn. 16P/1/2018 zo dňa 23.4.2018 rozvedené, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 2.5.2015. Súd mal zistené zo spisu Okresného úradu Prievidza, katastrálny odbor, č. k. 7894/2017, že dňa 25.5.2018 Okresný úrad Prievidza, katastrálny odbor, návrh vkladu kúpnej zmluvy zo dňa 15.12.2017 prerušil. V prejednávanej veci žalobca tvrdil, že žalovanej vyplatil na notárskom úrade v Partizánskom kúpnu cenu za nehnuteľnosti vo výške 8.000,- eur. Svoje tvrdenia ničím nepodložil, na pojednávaní odmietol vypovedať. Žalobca teda zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesné bremená). Žalovaná poprela skutočnosť, že by bola od žalobcu na notárskom úrade prevzala kúpnu cenu vo výške 8.000,- eur. Vzhľadom na pasivitu žalobcu súd s poukazom na ustanovenie § 151 Civilného sporového poriadku považoval za nesporné, že žalovaná od žalobcu neobdržala kúpnu sumu 8.000,- eur. Na základe uvedeného súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Žalovaná mala úspech vo veci, a preto jej podľa § 255 ods. 1 CSP patrí náhrada trov konania voči neúspešnému žalobcovi a preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania 4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, v ktorom uviedol, že vzhľadom na postoj k jeho osobe sa odvoláva, nakoľko na pojednávaní nemal obhajcu, ktorý by mu vysvetlil čo a aké právnické vedomosti mal vedieť. Nechápe aké dôkazné fakty by mal dať ohľadom jeho bývalej manželky, keď jasne podal písomné vyjadrenie, že pri podpísaní kúpnej zmluvy u notára prevzala sumu 8.000 eur a teraz to poprela, že peniaze nezobrala. Tiež má anonymný zdroj podľa ktorého, ak bude robiť bývalej manželke súdne potiaže, tak neuvidí svoju maloletú dcéru C., a preto sudkyňa rozhodla v jej prospech. Chce, aby bolo posudzované správne a nezávisle od jeho národnosti, nakoľko je ruskej národnosti a cíti sa diskriminovaný zo strany rozhodnutia okresného súdu.

5. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že má za to, že odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a žiada ho zo strany odvolacieho súdu potvrdiť. Žalobcove argumenty v odvolaní nemôžu obstáť. Žalobca si bol plne vedomý, že svojou žalobou zahájil civilný spor o zaplatenie, v ktorom mal uniesť dôkazné bremeno, ako aj bremeno tvrdenia. Žalobca však na pojednávaní podľa jeho slov „odmietol vypovedať“, čo bola jeho reakcia na výzvu súdu, aby predniesol podstatný obsah žaloby a rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoj uplatnený nárok. Žalobca nevyužil ani len možnosť odkázať na svoje písomné podania. Súd správne na pojednávaní postupoval podľa § 181 ods. CSP, keď stranám výslovne uviedol, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uviedol svoje predbežné právne posúdenie veci. Žalobca však vo veci nenavrhol vykonať žiadne dôkazy. S ohľadom na princípy, na ktorých je založený civilný sporový proces, žalobca nemôže očakávať, že jeho procesnú pasivitu bude suplovať súd, ktorý bude vykonávať dôkazy bez návrhu strán sporu, nakoľko uvedené by viedlo k porušeniu princípu rovnosti strán. Nakoľko žalobca neuniesol dôkazné bremeno, bolo namieste zo strany súdu prvej inštancie zamietnutie žaloby. Žalobcova obrana, že sa cíti byť pre svoju národnosť diskriminovaný, nemá žiaden podklad, nakoľko jeho neúspech v danom spore nijako nesúvisel s jeho národnosťou. Žalovaná si tiež dovoľuje uviesť, že pre žalobcu nemohol byť prekážkou ani jazyk, v ktorom sa viedlo konanie, nakoľko slovenský jazyk žalobca plynule ovláda, čo deklaroval napr. aj v konaní o rozvod manželstva s prísl. vedenom pred Okresným súdom Prievidza pod sp. zn. 16P/1/2018. Napokon je potrebné uviesť, že v oboch súdnych konaniach konajúci súd poskytol žalobcovi poučenie o jeho procesných právach a povinnostiach, vrátane práva zvoliť si advokáta a o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci. K tvrdeniam, ktoré žalobca uvádza vo vzťahu k maloletej dcére strán sporu, si žalovaná dovoľuje uviesť, že žalovaná sa takto nikdy nevyjadřila a nerozumie, z akého zdroja by mal mať žalobca takéto poznatky. V danej právnej veci, predmetom ktorej

je spor o zaplatenie, však takéto argumenty žalobcu nemajú žiadnu právnu relevanciu. Navrhovala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

6. Žalobca v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovanej uviedol, že na pojednávaní jasne povedal, že trvá na svojom písomnom podaní. Na svojej žalobe trvá, nakoľko peniaze zaplatil, čo potvrdzuje kúpna zmluva podpísaná druhou stranou.

7. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

8. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie teda vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vec po právnej stránke správne posúdil a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol, keď žalobu zamietol.

9. Súd prvej inštancie teda opierajúc sa o dostatočné skutkové zistenia tieto správne vyhodnotil a vyvodil z nich i správny záver. Na zdôraznenie ich správnosti odvolací súd len podčiarkuje, že z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie mal aj odvolací súd za preukázané, že v prejednávanej veci sa žalobca podanou žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia 8.000,- eur. Žalobu odôvodnil tým, že žalovanej dal 8.000,- eur u notára v Partizánskom, ako vyrovnanie za rodinný dom. Svoje tvrdenia však ničím nepodložil a na pojednávaní pred súdom prvej inštancie odmietol vypovedať. Žalovaná poprela skutočnosť, že by bola od žalobcu na notárskom úrade prevzala kúpnu cenu vo výške 8.000,- eur. Medzi stranami teda zostalo sporné, či došlo k vyplateniu sumy 8.000 eur, tak ako správne uviedol i súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 13.12.2019 (teda nie ako konštatoval v odôvodnení rozhodnutia, že považoval za nesporné, že žalovaná od žalobcu neobdržala kúpnu sumu 8.000,- eur). Žalobca však na pojednávaní pred súdom prvej inštancie odmietol vypovedať, čo bola jeho reakcia na výzvu súdu prvej inštancie, aby predniesol podstatný obsah žaloby a rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoj uplatnený nárok, ktorý žalovaná spochybnila. Súd prvej inštancie správne na pojednávaní postupoval podľa § 181 ods. CSP, keď stranám výslovne uviedol, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd prvej inštancie tiež uviedol svoje predbežné právne posúdenie veci. Žalobca však vo veci nenavrhol vykonať žiadne dôkazy. Vychádzajúc z ustanovení čl. 8, § 132 ods. 1 a § 150 ods. 1 CSP dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednacou zásadou, čo znamená, že súd vychádza len zo skutočností tvrdených stranami sporu a vykonáva len tie dôkazy, ktoré strany sporu navrhli. Prejednacía zásada úzko súvisí s povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou. Povinnosť tvrdenia znamená, že strana sporu musí uviesť podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu a to jasne, úplne a zrozumiteľne, aby súd vedel, na základe akých okolností strane sporu vyplýva jej právo, resp. protistrane povinnosť. Ak strana sporu splní svoju povinnosť tvrdenia, unesie bremeno tvrdenia. Tu je podstatné poukázať na skutočnosť, že v zmysle §132 ods. 2 CSP strana nemôže opísanie rozhodujúcich skutočností nahradiť odkazom na označené dôkazy. To znamená, že strana svoju povinnosť tvrdenia nemôže splniť tým, že len uvedie, že dôvodnosť uplatneného nároku vyplýva z predložených, resp. označených dôkazov. Dôkazná povinnosť zasa znamená, že strana sporu musí na preukázanie svojich tvrdení označiť a predložiť dôkazy. Ak vykonané dôkazy preukážu skutkové okolnosti tvrdené stranou sporu, táto uniesla dôkazné bremeno ohľadom svojich tvrdení. Prejednacía zásada predstavuje istý stimul, motiváciu pre strany sporu, pretože ak zostanú pasívni, môže im to priniesť negatívne dôsledky v spore, teda nesplnenie si povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti sa prejaví v nepriaznivom meritórnom rozhodnutí pre stranu, ktorá v tomto smere svoje bremeno neuniesla. S ohľadom na princípy, na ktorých je založený civilný sporový proces, žalobca teda nemôže očakávať, že jeho procesnú pasivitu bude suplovať súd, ktorý bude vykonávať dôkazy bez návrhu strán sporu, nakoľko uvedené by viedlo k porušeniu princípu rovnosti strán. V prejednávanej veci teda nebolo preukázané vyplatenie sumy 8.000 eur, pričom na preukázanie opaku bola žalobcovi poskytnutá možnosť v konaní pred súdom prvej inštancie, v ktorom aj podľa odvolacieho súdu žalobca neuniesol dôkazné bremeno, ktoré naňho prešlo v dôsledku spochybnenia vyplatenie sumy 8.000 eur žalovanou. Nakoľko teda žalobca neuniesol dôkazné bremeno, súd prvej inštancie správne žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol. Čo sa týka námietky žalobcu uvádzanej v odvolaní, že sa cíti byť pre svoju národnosť diskriminovaný, túto odvolací súd nepovažoval za opodstatnenú, nakoľko táto nemá žiaden podklad, pričom z obsahu spisu ako aj z napadnutého rozhodnutia nevyplýva, že jeho neúspech v danom spore by nejako súvisel s jeho národnosťou. Rovnako čo sa týka námietky žalobcu uvádzanej v odvolaní, že na pojednávaní nemal obhajcu, ktorý by mu vysvetlil čo a aké právnické vedomosti mal vedieť, odvolací súd ani túto nepovažoval za opodstatnenú, nakoľko z obsahu spisu bolo preukázané, že súd prvej inštancie žalobcu riadne poučil o jeho procesných

právach a povinnostiach, vrátane práva zvoliť si advokáta a o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci, čo však žalobca nevyužil.

10. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd nepovažoval námietky žalobcu za opodstatnené a rozsudok súdu prvej inštancie v konečnom dôsledku podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnej žalovanej odvolací súd priznal nárok náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).